

○
سالم محمد نهمین
سلطانی ۱۵-۱۱-۹۸۶

له باره ی بهرگی

یه که می

رؤمانی «شار» هوه

حهسانهوه له دهرگای چه ند سه د مائیکی داو نهوانیش به
بزه یه کی شادمانی یه وه . دهرگایان بۆ خسته سه رپشت و له
نامیزیان گرت ، نهك وهك گه لاویژ خان که له هه لاتی یه که م
که رته ی مریم دا واقیان و ربمینی :

(بۆ به یانی هه ر هینده ی باوکی پی ی له مال برده ده ر ،

دهرگای زۆربه ی ماله کان به و په ری ریزه وه ، بۆ «شار»
والا بوونه وه ، تا به هه موو گه وره پی و مه زنی یه وه لی یانه وه ئاو
دیوبیی . به و پی یه «شار» که به ده ستی خاوه نه که یه وه بۆ چه ند
سالیك ده چی جه ری بوو ، به ئامان و زمان له ده ستی ده رباز
نه ده بوو ، نه وه تا هه ر چۆنیک بوو فرته ی کرد ، ئاهیکی
سه رفرازی هه لکیشاو که مینک حه وایه وه ، جا ئیتر بۆ هیجگاری

ئەمىش بەھەلە داوان بەرەو لاي گەلاوېژمى نا . كە خۇي كورد بەمالداو پىي نايە حەوشەكەو ، بەر لەھەر كەسىكى تر ئەوى بىنى كەلەژىر دارتووە كەدا دانىشتىبو . سەرى بەسەر كىتتىكدا شۆر كوردبوو ەو دەنخوئىندەو . بەبىنى دلى پر بو لەگريان . بەرا كوردن بەرەو رووى چوو . ئەوئىش ھەر زوو لەم بەئاگا ھات و واقى وپما ، بەتايەتى كە ئەم چوو لەبەر دەمىدا بەچوكدا ھات ، سەرى ئاخنى يە كۆشى يەو ەو بە كول دەستى كرده گريان ! . .^(۱)

خۆ «شار» يش وەك مریەمی بەسەر نەھاتبو ، بەلكو ئەم دەيزانى كە دەربازبوونەكەى يەكجاری یەو ، تازە ئەو رۆزگارە رۆيشت كە تىيان دا گىرى خواردبو . دانىشتوانى ماله كان بەپەرۆشەو گوىيان بو بەسەرھاتەكانى «شار» شل كوردو شەونخونيان بەديارى يەو كىشا . . لەگەرمەى ئەو بەسەر ھاتانەدا ، ئەوانەى كە ئاگادارى گەللك باسو خواسى ترن قەسى رۆمان نووسىنيان بەبىر دەھاتەو كە دەلى : (- رۆمانى ئايندەم كىتتىكى راستەقىنە دەپى ، ھەر لە رووى شىوازەو نەپى پۆھەندى بەئەدەبەو ناپى ، خۆكەسەكانى ئەو لەزبانى راستەقىنەو ھەليان دەبژىرم . ئەوانەى كە ھەموو كەسىك دەتوانى بيانىنى و لە شەقامەكان دا سلاويان لى بكات . چونكە پاش خوئىندەو ەى كىتتەكە دەيان ناسىتەو . بەلكو من جاروبار بىر لەوھش دەكەمەو كە ناو نیشان و ژمارەى تەلەفونەكا نىشيان بەم .^(۲) . . ئەوئىش لەبەر ئەو یە كە ھەندىك لەوانەى گوىيان بو «شار» ھەلخستەو . لەقسەو باسەكانيا بەروونى خوئيان دەدى يەو . ھەندىكىشيان تارماپى خوئيان تىادا بەدى دەكرد . و دەچەى نوئىش ، ھەيانە گەللكى لەو باسانە لە ، باوكو براو مامو خال و خزم و ناسياوى . لە خوئيان گەورەتر بىستەو ، بۆيە قەسەكانى «شار» يان بەلاو ە سەرىنى يە ، كەچى واش ھەموو فزەيان لە خوئيان بپو ە . تا بەچاكى بچنە رۆزگارى ئەو دەمەو ەو ، تامى ئەو ھەلسو كەوت و جوړى پۆھەندى يەى لەوكاتەدا ، لە ئىوان خەلكەكەدا

ھەبوو بچىژن . . خۆ «شار» يش بە جوړىك دەست بەگىرەنەو ەى بەسەرھاتەكان دەكات . كە زۆر بەتوندى ھەست و نەستى خەلكەكە ھەر لەسەرەتاو ە بۆلاى باسەكانى بەكىش بكات :

(لە ئىوارەى رۆژلك لە رۆژانى بەھارى سالى ۱۹۴۲دا ، زەلامىك بەخوى و كەرىكەو كە ھەرچى شپەو پەيەكى ھەبو لى ئى بار كوردبو ، لەبەر دەرگای كۆنە خانوويەكى گەرەكى سەرشەقامدا راو ەستا . دەرگا كە ، لەو كاتەو ەى رۆژ دەبوو ەو دەكرابەو ، ئىتر ھەتا دنيا تارىك دادەھاتەو ، داخست و بگرە پۆھە دانىشى بو نەدەبو . چونكە ناو خانووەكە ، پوورە ھەنگىك بو بو خوى و پۆھەدان و داخستى دەرگا كە ، دەبوو كارىكى ئى ھوودە . .)^(۳)

ھەر بەو ەندە ، «شار» كۆمەللك پەرسارى لە مېشكى خەلكەكەدا ووروزاند : دەپى ئەو كابرايە كى ئى لە كۆپو ھاتى ؟ بۆچى ئەم خانوويە ھەلپژاردى ؟ ئەى ئەو پوورە ھەنگەى ناو ەو ، دەپى كى رېنكخەريان ئى ؟ . . تابەرە بەرە ، وەلامى ئەو پەرسىارانەيان دەستگىر دەپى ، ئاشكرا دەپى كە ئەو زەلامە «سابىر» ى ناو ە ، لەگەل ھاورى يەكى ، گوندەكەى خوئيان جى دەھىلن بە ھىواى ئەو ەى گوزەرانى شارىان خوئىرتىت ، كە چى ئەو ەتا دواى حەقدە سال . لەبارى كەرىك شپەو پە بەولاو ە ھىچى تر شك نابات و لە شارىش دا بۆتە پشیلەى چاو نەپشكوتو . ھەژارى ئەم كونو ئەوكونى پى دەكات . . خانووەكەش چەند خىزانىكى كوشتەى دەستى ھەژارى گرتۆتە كۆش . پوورە ھەنگ ئاسا بەيەكدا دىن و دەچن ، بىگومان پوورە ھەنگ پوورە ھەنگ ئى ، دەپى بەمەو لەش قورس لە خوى نەگرى و رېنخەرىكى دلسوزىشى ھەپى ، ئەو ەتا «مىمكە حەلیم» بۆتە «شاژنى» ئەو پوورە يەو ، ھەر كە ھەست بەگىلى و لەش قورسى «سابىر» دەكات ، دىتە سەرى و بو كار كورد ھانى دەدا . .

«شار» بەو جوړە وەلامى ئەو پەرسىارانە دەداتەو ە ، بەلام

هەر له هه مان کات دا ، به دەم گێرانه وهی به سەر هاته کانه وه ، کۆمه له پرسیاریکی تر دیته ئاراوه . بۆیه خه لکه که به په رو شه وه به دەم شه وگاری پایزه وه . له «شار» بیزار نابو و بگره خوا خوابانه هیچ شتیگ پشت گوێ نه خری و «شار» هیچ له یاد نه کات که نه بگێرته وه . .

له به شی به کم دا «شار» هەر له ری ی پوره هه نکه که ی میمکه حه لبه وه ده سنیشانی گه لیک دهردی کۆمه لایه تی نه و سهرده مه ده کات . هەر له هه مان کاتیش دا ، نه و پیه ندی به پته وه دیاری ده کات که نه و کاته له نیوان خه لکی له جوړی کهسانی نه و ماله دا هه به . نه و تا میمکه حه لیم مشووری «خاوه ر» ی بیوه ژن ده خوات که بیکاته هاوسه ری «سابیر» . بۆ نه و هه ش وا له گه ل سابیردا ده دو ی :

۱ - ده گو ی بگره . . من له لای خۆمه وه بووکم بۆ ده ستنیشان کردوویت و ناماده ی گواسته وه به . تۆیش ئیتر خۆت و چالاکی و گورج و گۆلیت . له ئیشکردن و پاشه که وتکردنی پاره به کی وه هادا که به زوو ترین کات کاره که ی پی مهیسه ر بکری .^(۴)

به و پی به له وه وه تی ده گه ین که نه وسا خه م خۆری لی قه و ماو هه بووه . نافرته تیک که بیوه ژن بکه و تابه یه کیگ هه بوه که بۆی بیته هه مووکه سی . دایک . باوک . برا . . .

به به ککه یشتنی سابیر و خاوه ر له و ماله دا ده بیته هۆی هاته دنویای کچیکی جوانکیله . که مالیان لی پر ده کات و پی ی شاگه شکه ده بن . به لام . دهردی نه زانین و نه بوونی پزیشک و داو ده رمان وه ک پیویست . کاری خۆیان ده که نو ده بنه هۆی نه وه ی هەر له گه ل دهره و شانده وه ی نه ستیره ی مریم دا .

نه وه که ی خاوه ری دایکی روو له کری بکات . ئیتر چه ند سالیگ دوا ی نه وه . خاوه ر بۆ دوا جار چاولیک ده نی . . گو ی لی گران ی «شار» یش . پیشو هخت . ده یان پرسیاریان لی قیت ده بووه . هه مووشی دهر باره ی چۆنی تی ژبانی مریم له گه ل نه و باوکه گیل و نه مه دل و ته وه زه لده دا . که چی هەر زوو «شار»

وه لامیان ده ستگیر ده خات :

(میمکه له و وه خته وه ی تهرمی خاوه ری تیدا ئاودیبوی دهرگای حه وشه ی مهمله که ته که ی کرا . ئیتر نه یده هیشت مریم ی به سات لی دوور بکه و یته وه . هەر بۆ روژی دوا ییش ، باسه که ی له گه ل باوکیدا برانه وه . .^(۵) . نه گه رچی سه ره تا . گو ی لی گران ی «شار» به و کاره ی میمکه حه لیم پشوویه کیان هات و ، که میگ له دواروژی مریم دلنیا بوون ، که چی دوا ی چه ند سالیگ له به خت و ناوچه وانی مریم میمکه ش خوا ده بیاته وه بۆ خۆی ، ئیتر به مردنی نه و نه ک هەر سه ر له مریم ، به لکو له هه موو دانیشتوانی مهمله که ته که ده شیوی و هه موویان دوا ی ماوه به ک پرش و بلا و ده بنه وه .

«شار» لیره وه سه ره داوی باسه که به مریم و باوکی یه وه ده به ستیته وه . وه ک کۆلاره یه ک به ده ستی یه وه ده گریت و له به ر نه وان ناپه رژنه سه ر که سه کانی تری ناو مهمله که ته که ، به تابه تی که خانووه که میری ده ستی به سه ردا ده گری و ده یدا ته وه به خزمینکی میمکه حه لیم . که که س له ژبانی میمکه دا نه دیویتی و نه زانیویشتی خزمی وای هه به . که چی نه و تا دوا ی به کم سه ردانی که له وی لی ی راده په رنو . وه ک ده لین «سه گی پیوه ده نین» نه ویش :

(کابرا خۆی ئیتر بپرا ی بپرا جوی به چاوی چ که سینکی تری ناو مهمله که ته که نه که وته وه . چوو به هۆی پارێزه ری که وه ، رینگای دادگای گرنه به رو سی مانگی پی نه چوو ، نه ک هەر بریاری بۆدرا ، به لکوو گه یشته نه وه ی پولیس بیته گیانیان و داوای چۆلکردنی خانووه که یان لی بکه ن . نه مان پروایان هەر نه ده کردو نه ده کرد ! . تا کاتی داوا کردن بووه هه ره شه ی فریدانه دهره وه ی که له و په له کانیان . ناچار به رودا که وته چۆل کردنی . . .^(۶))

به ر له وه ی «شار» له به شی به که می باسه که ی بیته وه ، ئیمه ن گو ی لی گران ی هه ستان کرد که نه و له پال هه ژاری و بی کاری و نه دارانی زۆربه ی دانیشتوانی خه لکی نه وسای

شاردا ، په نجه بو کيشه يه کي گوره و نالوز دريژ ده کات و ، به دوو جوړ باسي ليوه ده کات . يه که میان نافرته لای که سانی وهک سابیری همال و دهر ویش که ریم . ههروهک هه موو کهل و په لیکي تر ، سهوای له سهه ده کړی . نه وه تا سابیری همال ، مریه م به دهر ویش که ریم ده فروشی به (۵۰) دینار ، نه ویش دواي مشت و مړنکی زور . که له (۱۰۰) دیناره وه دپته سهه (۵۰) دیناره که ، بی گوی دانه هیهچ شتیکی تری وهک ته من یان قابل بوون و قابل نه بوونی کچه ، تا نه و کاره ده گاته نه وهی که شهوی بوو کینی و زاویه تی نه و دوو مروقه ، لووتکه ی کاره سات و به سهه هاته کانی به شی یه که م بی ، نه و شهوی به یهک گه یشتنه به جوړیک په رده ی می شکی گوی لی گران «شار» ی رووشاندوه ، که نه گره هه موو شته کانی تریان له بیر بچیته وه ، نه و نه و شهوه دیمه نه سامنا که جهرگ بره که یان هه رگیز له بیر ناچیته وه : (نهم سهه رنجیکي خیرای دایه . که هیهچ نیشانه به کی سهه رنج راکیشی پیوه به دی نه کرد . به دلنیانی به وه هه لساو چوو . که هه نگاوی نایه ناو ژووره که وه هه لپروانی . دلنیانی به کی لی بووه ، واق ورمانیکی پر له ترس و سام ! . سهه یری کرد ژوور تیک شیونزاوه و مریه م دیارنی به ! . کاتی باشته چاوی گپراو ورد بووه وه . دیمه نیکی وه های که و ته بهرچاو که هینده ی تر چه په ساندى . له سووچی لای راستی بنه وه دا ، ژوورنکی تری گچکه له ، به کهل و په له کان دروست کرابوو . سنووقه دولدولی به که ، کرابوو به دیواری لای چه پی . هه ردوو دیواری سووچه که . بوو بوون به دیواری پشته وه و لای راستی . هه رچی نوین و بوخچه ی جل و بهرگ هه بوو ، بوی کرابوو به دیواری چواره م و ده لاقه به کی وهک ده رگای ، تیدا هیلا بووه وه . هه رروو تیگه یشت مه سه له چی به . به ره و روو قه له م بازی داو پیشه کی ، به په شوکاوی به وه سهه رنجیکي خیرای دایه ناوه وهی . به و سهه رنجه خیرایه ، سهه روو خساری مریه می له ژر پیوه شمینی که وه که و ته بهرچاو که بی ورتو جووله راکشابوو ! . به په له خوئی

گه یاندى و پوپه شمینه که ی له سهه لادا . به لام چی بیینی ؟ ! جهسته یه کی له ناو قه ده وه بو به ره و خوار خه لانی خوین و ، وهک مردووی بی جووله ده م ناخزاوو شه تهک دراو .

هه ردوو ده دست به ستر اوو جهه رینزاو له پشته وه ! . به بیینی دیمه نه که هه ر ته و او زاره ترهک بوو . له و ساته دا گومانی نه بوو که کاکی گیانی له بهر پر یوه . بی نه وهی ده ستی تیوه بدا . پاشه و پاش کشایه وه . . (۷)

به و جوړه «شار» به و باسه ی وهک به ردیکي زبر به دلی گوی لی گره کانی بیینی و به شیوه به کی وا بیانروشتینی که هه موو به ده موچاویکی گره زوه . بیریان له به ناو خوشتین شهوی ژبانی دوو مروق کرده وه . له گه ل نه وهی مروقی نه و سهه رده مه . هه مووی هه روانه بووه و نه و کرداره نامروقایه تی به . مه گره هه ر له که سیکي وهک دهر ویش که ریم وه شایته وه . بیگومان نیستاش وینه یان «نه گره چی که متره» به لام هه رماوه . بویه کیشه ی نافرته تانی چاره ره شی وهک مریه میشتا هه ر له نارادایه . . «شار» له و به سهه هاته دا به ناشکرا نه وهی بو دیاری کردوین که پایوی چلیسی وهک دهر ویش . کومه لگای دواکه و تووی چاونه کراوه ، به پیت ترین زه مینه یانه . . ره نگه هه بی بلی : له هه موو سهه رده مو وولاتیک دا مروقی وا هه ر هه بووه و هه به ، بویه نابی نهم دهر ویش که ریمه بکریته نمونه ی سهه رده مه که ی . . نهم قسه یه به چی یه و چی ی خوینه تی . به لام نه گره نیستا به راوردیک له نیوان «شار» ی نه وسا «شار» ی نیستادا بکری . ناشکرا دیاره که له و سهه رده مه دا پایوی وهک نه و ده گمن نه بووه ، به لکو ره نگه زور به ی خه لکی نه وسا له م نمونه یان بهرچاو که و تی یان بیستی . به لام نیستا بوونه ته ده گمن . . چونکه خاوهی نه و جوړه ره فترانه ناسانی نین و پیوستیان به چاره سهه هه به .

بو سهه لاندنی نه وهی که له کومه لگای دواکه و توودا ، نافرته کردنه وهی گری ی به ختی له ده ست خوئی دا تی به ،

لهوانه يه يه كيك دهست بوكرده وهى ئه و گرى يه دريژ بكات ، زور له بارو گونجاو بيت بو كچه كه ، كه چى لى ده بيته گرى كويره و به ئامان و زامان كردنه وهى ناپى ، به لام يه كيكى تر ، كه هيچ پيوه ريكي ژرانه ، هاوسه ننگ رايان ناگرى ، هه له گه له دهست دريژ كردنيا ، گرى له خو به وه ده بيته قولفه و ده ترازى ، زور هو هه يه ده وريان له قولفه كردنى گرى كه دا هه يه ، كه لي ره دا بواري ده ستيشان كردنيان ني يه ، بو به هه به نمونه يه يه كه په نجه ي بو ئه وه دريژ كردوه ، ده بير پيئنه وه : (شه ويك بوو له شه وه به ناوبانگه كانى «ته لارى غه دير» .

هه «عه دله» خوى واي بو چوو بوو كه كچه مردنى مسوگه ره ، چونكه له وه بچوكترو لاواز تره كه به رگه بگرى . ئه گه ر ئافره تانى تر بويان هه يى رمل لي دن يان بو چوونى تايه تى دابنين ، ئه وا «عه دله» برواي ته وا وه تى هه بوو ، به لايه وه وابوو ، كه هه ر قسه كردن و ئاموزگارى به ك به كچه كه بلى سوودى بوى ناپى .

(- له ژورره نزيكه كه دا مامه وه ، هه ر ديوار يكمان له نيوان دا بوو . به سزمانه ده ترسا . ووتم ده يكوژى ، يان هه ر ترس ده يكوژى ، له جار يك زياتر به خوم ووت : «عه دله» مه ترسه ، پشت به خوا بيه ستو خوت بكه به ژوردا ، كه كاته كه به سه رچوو نه م ويرا ، ئيتر هه ر كه گويم له زريكه كه بوو ، ئه وه ي كه له زيره ي پشيله به ك ده چوو له قه به كى پيادرا بي . ووتم : گياني ده رچوو : كوشتى ، به لام خواى گه وره ياريدى داو رزگارى كرد ، كه چوومه ژورره وه ده له رزى و له خوئين و فرميسكى خوى دا نوقوم ببوو ، پى ده كه نى و ده شگر يا . لي م پرسى : هيچ به لات لى يه مال كاوول ؟ وه لامى دايه وه وونى : پورى نازانم . . .)^(۸)

«شار» دواى ئه وه ي له گيرانه وه ي ئه و به سه ره اته جه رگ بره بووه ، ووچانيكى دا . ئه جا كه و ته وه قسه ، تا له پريكا زه رده خه نه يه ك هه موو رووى گرتوه كه ده يووت :

(له به ره به ياندا ، كاتى كاكي تاق و توفى به ردايه ناو ماله كه ، ئاهيكي پيدا هاته وه و كه مى دلئى حه وا يه وه . كاك

له سه ر پيشه ي روژانه ي . له ژورر به ده ركه وت و چووه ناو حه وشه كه . ماوه به ك هات و چوو . ئينجا لايدا يه به ر به لوو عه كه و كه وته ده سنويز گرتن .)^(۹) ! *

«شار» به و زه رده خه نه يه ي غه فله ي نووسه ره كه ي ئاشكرا كرد ، چونكه ده يزاني كه ده رويش دواى ئه و شه وه ناهه مواره ، به ر له ده سنويز گرتن كاريكى تر هه به ده بي بيكات ، كه ئه ويش خو له حه وزي مزگه وت هه لكيشانه . له لايه كى تر يشه وه «شار» به م شيوه يه له ئافره تيكى ترى خيزانيكى تر ده دوى :

(گه لاويز له و بابته مرؤفه بوو كه هه رچى به كى له دووتوى كتييدا ده رباره ي زولم و زورو چه وساندنه وه ي مرؤف له لايه ن مرؤفه وه ده خوئينده وه ، يا هه رچى به كى له كو بو نه وه كانيدا له م رووه وه بو باس ده كرا ، به ر له هه رشتيك له ژباني روژانه ي خويدا جى به جى ي ده كردو به دى ده هينا . . .)^(۱۰)

به و پى يه ي «شار» باسى ده كات ، له و ده مه ش دا ئافره تى رو شنيير «نه ك خوئينده وار» هه بوو ، كه له كورى تيكوشانى ئه و كاتانه دا ، به و پهرى له خو بو رده نه وه به شدارى كردوه ، ئه گه ر چى ويته يان ئه وسا كه م بوونى ، به لام سه نكي تايه تى خو يان هه بووه . .

له م جو ره كو مه لگايانه دا ، هه ندى كه س له به ك رووه وه به ووردى سه يرى ئافره ت ده كه ن ، ئه ويش ئه و لايه نه يه كه «ده رويش كه ريم» ي له مه ر «شار» هه ولى بو ده دا ، ئيتر رووه كانى ترى مرؤقا يه تى هيچ ، خو كاتيكيش ئه و ده رويشه و نمونه كانى وه ك ئه و له و رووه وه له ئافره تيك تير ده بن ، نه وسى هى تر ده يابتر و نى . . . پياوى ئه م كو مه لگايانه «عه لى وه ردى» ووته نى :

(كو راني عيراق له رواله ت دا ده كرى به «جينس ستيوارت» دابنرين به لام وه ك تر «حاجى عليوى» به كن بو خو يان . . .)^(۱۱) . «شار» يش هه ر وه ك ئه و له مه جى كاكي

ئەختەر دەدوی : (. . . گرفته که له وه دایه که بو نمونه کاکم ، به لایه وه دهشی که خوی حەز له ده خوشکی ده کەس بکاو په یوه ندی یان له گەلدا بیستی ، که چی ئەگەر یه کیك حەز له خوشکه که ی خوی بکاو په یوه ندی له گەلدا هەبی ، ده بیته کفری حەوت مەزەب و گوشاو گوڤ سەر برینی ، به ئەرکی پیروزی سەر شانی خوی دەزانی و گوايه ، پی ی شەرفەند دەبی ! . . .) (۱۲)

«شار» بو باس کردن و دەستنیشان کردنی کیشەکان به گشتی و کیشە ی ئافرەت به تاییەتی ، پەلی گوی لی گران ی دەگری و ، له دەرگای چەند مائیکه وه ، دەیانکات به ناو ئەو خیزانانەدا ، له باسه که یه وه ، وای لی تی دەگەن که : چاره نووسی ئافرەت له هەموو خیزانیکدا به رەفتاری پیاوه کانیانەوه بەندە ، نەک به رەفتاری ئافرەتەکه خۆیه وه ، جا ئەگەر ئافرەتیک بەختەوهر بیست و له مالی پیاو چاکیک ی وه ک حاجی مەحمووی عەلاف دا بیست ، یان خوشکی به کیکی وه ک ئەوپرەحان یان خورشیدو زۆراب بیست ، یان کچی وه ستا تایەر بیست ، ئەوا مروّف ئاسا دەژی . . . خو چاره رەشە کانیشیان ئەوانەن که له گەل کەسانی وه ک دەرویش کەریم یان زاہەر یان مەجی یان . . . دا لەبن بایک دا بژی . . . ئەگینا ئەگەر وا نەبی ، ئەو تا ئەختەر قوتابی یه وه له ریزی رۆشنیرانیس دایه وه که چی ئەوه حالیتی به دەست کاکه مەجی یه وه ، راستە دەلین : ئەوه نی یه مل بو بریاره چەوتەکانی کاک ی نادا ، ئەگەر وا نەبوايه ، له وانەبوو به هەموو قسە یه کی کاک ی قایل بی . ئەمه راستە ، بەلام خو «مریەم» مندالیکه وه ئەو چاواکراو یەش نی یه که چی دوکات ، سەر پیچی له چاره نووسە که ی خوی دەکات و پی ی قایل نابی ئەگەر چی ئەو سەر پیچی یه له ئەنجامی ئەو نازارە زۆرە دەروونی و جەستە ی یه وه هاتوه که دەرویش پی ی گە یاندوه ، بەلام هەر چوئیک بیست ، هەر سەر پیچی یه .

ئەو پیلانە ی که زاہەر له ئەوپرەحانی کردو به گرتنی دا ، ئەویش له ئەنجامی ئەوه ی که قایل نەبوون ئاسکۆلی بدەنی و

دایان به ئەوپرەحان ، ئەوهش کاریکی وایه که هەر له مروّفی خو پیری و سووک و خو فرۆشی وه ک زاہەری سیخور دەوه شیتە وه . به هیوای ئەوه ئەوپرەحان به گرت دەدا که گوايه پی ی به یه ک گەیشتی خوی و ئاسکۆل خو ش کات . نازانی به وه قینی زیاتر له ناخی ئاسکۆل و کەس و کاری یه وه شین دەبی و زاہەر گلاوتر دەبی لایان .

«شار» که باسی کەسانی وه ک ، میمکه حەلم ، حاجی مەحموودو خیزانەکه پی و گە لاویژی کچی ، ئەوپرەحان ، خورشید ، حەمەشین ، زۆراب . نەزاد ، وه ستا تایەر ، ئەختەر ، فەرهاد ، دایکی نەزادو . . . ئەمانە ی دەگێرپا یه وه ، شادی له رووی گوی لی گره کانیان دەنەخشاند . ئەوهش قسە ی رۆمان نووسیکی دەهینانەوه یاد که دەلی : (زەوی بەشو سەنگی لاشە ی مردووه کان دەیسوور پی ی . قورسانی زیندووه کانیس به رۆژ دە یگێرن ، بۆیه کاتیک مردوو زۆر دەبی ، ده بیته شوینکی تاریک و نوتەک و هەرگیز رۆژ ناییتە وه . . .) (۱۳) . گوی لی گران ی «شار» که قسە کانیان دەبیست ، هەر به تەواوەتی قسە که ی رۆمان نووسە که یان دەسەلماند ، بۆیه له رۆژ بوونەوه ی ئەو شەوه دلنیا بوون . خو هینانەوه ی تەرمە که ی شیخ مەحموودی نەمر ، تەواوی ئەو راستی یه دەردەخات که زیندووه کان زۆر له مردووه کانی ئەو دەمه زیاترن :

(سەرجه م خەلکی شار ، در یژایی رۆژنکی رەبەقیان ، له چاوه روانکردندا بردبووه سەر . هەموو هەر له بەیانی یه وه ، وایان له دل گرتبوو که تەرم له نیوهرۆدا دەگاتە جی و له عەسردا ، بەره و دوا مەلەبەندی بە پی دەکری . که چی نه نیوهرۆ گەیشت و نه عەسرو نه سەر له ئیوارەش و ئیتر ئەوه ، وای لی کردبوون که دەتووت به سەر ئاگرە وهن .) (۱۴)

«شار» له گێرانەوه ی زانیی هەوالی کوچی دوا ی شیخ دا . به گوی ی خەلکە که ی دا دەدا ، که ئەو کاتە دوو کۆمەلی سەرەکی هەبوون ، ئەگەر جارو بار شیرو تیریشیان له یه کتر

سوی بی ، تهنیا بهوه بووه که هەر لایه ی پروپاگانتهو بۆچوونی
خۆی ، له باره ی کیشه کانی ئەو دەمه دا ، به ناو خه لکه که دا
بلاو کردۆته وه ، که چی له کاتی پێویست دا ، بۆ رێک خستی
جه ماوه ره که وه سه رکردا به تیان له رۆژنکی وه ک ئەو رۆژه ی تهرمی
شیخ دیته وه ، دووانیان به به کتر ده گه نو ، به قوشمه به تی به وه ،
وا له گه ل به کتر دا ده دوین :

(- وه ره بزانه . . وه ره . . ئەمه ئەو رۆژه به ، که ده توانم
قورمت بگرم و نه به لم فززه بکهیت .

ئهمیش پیکه نی و وتی :

- قهت نه توانیوه و ناتوانیت .

- خو هیچ نه بی ئەمرو ده توانم .

- چون ؟ ! . . ئاده ی بزانه !

- تو جاری پیم بلی : نیازی چیتان هه به ؟ . . چی
ده که ن ؟ .

- لهو باره به وه . هیشتا هه یچم له لا روون نی به . به لام
ئه وه نده ده زانه که ئاماده م . هه رچی به ک بۆ پیشوازی کردنی
تهرمی شیخ بکری . به په رۆشه وه به شداری ی تیدا بکه م .

- تو ؟ ! . . جا تو هه قت به سه رشه یخ و تهرمی شیخه وه
چی به ؟ ! . . ئەو شیخی ئیمه به نه ک هی تو . . پادشاو پیشه واو
قاره مانی ئیمه به نه ک تو .

- نه خیر وان ی به . . هی هه موو کوردیکه .

- بۆچی تۆش کوردیت ؟ !

- بیگومان . . بگره ئەگه ر دوا ئەنجام لیک بدهینه وه ، من له تو
کوردتر ده رده چم چونکه دلسۆزتر ده م بۆ نه ته وه ی کورد .

- ئاوا ! . . نه ته وه ی کورد ! . . یانی کورد بووه به
«ئومه» ؟ !

هه ردووکیان دایانه قاقای پیکه نین . (15)

ئهو دووانه که هه ربه که یان سه ر به به کیك لهو دوو کومه له به
بوون . بهو شیوه به له رۆژی وادا هه موو شتیکیان که
لاده خست و هه ربه که یان له لای خۆبه وه ، هه ولی ته وه ی

بوو ، که به جۆریکی ریک وینک و به پی ی فرمانی سه ره وه یان
کار بکه نو خه لکه که ریک بجن . . په نجه در یژکردن بۆ ئەم
باره ، «شار» یش و گوئی لی گرانیشی گه شکه دار کردبوو ، که
هه موو بۆ ته وه ، ئاواتیان بهو رۆژه ده خواست .

لهو باسو خواسانه ی که «شار» گێرایه وه ، کومه له که ی
خوله پیزه بوو ، چونکه ته ویش که م «شار» و بگره هه موو وولاتی
خه ریک نه کردو ، بۆیه ئەو که ین و به ینه له بیر «شار»
نه چوو بۆوه ، ئەگه رچی ئەم کومه له له بهر به رژه وه ندی تابه تی
خویان شاخیان گرت و به رووی میری ئەو سه رده مه دا هه لپژان ،
که چی واش هیوا به کی له دلی خه لکی شاردا شین کردبوو ، که
ته ویش توانای به ره نگار بوونه وه ی ده وه له ته . . ئەو چه ند که سه
بتوانن له بهر خویان ئاوا بمیننه وه ، ئەی ئەگه ر هیزنیکی
ریکخواو ناچار بکری ری ی شاخ بگری ، بلی ی خویان بۆ
نه گیری ؟ . . به هه ر حال ئەو ده مه ، پرسیا ری زوری له م بابه ته
ده هاته کایه وه . «شار» یش له وه وه ده ست پی ده کات که
هه والی کوشتی ئەو کومه له بلا وده یته وه و خه لکه که پی ی
ده زانی .

سیخوره کان پینخوشحالن بهو چاره نووسه ، چونکه هیزو
توانای ده وه له ت بۆ خه لکه که ده سه لینی . که چی ته وانه ی
«شار» وه ک نمونه هه لی بژاردوون . له چایخانه داو له سه ر
دومینه به م شیوه به له و کیشه به ده دوین :

۱ - ناخۆ بزانه چ سی چوار ریبوارنیکی داماونو له مان
بوونه ته تاقه که ی خوله پیزه ! .

- یا له خه لکه که یان ده که نه ته وان ! . .

(به کیك له نا کاو ، له نزیک ته وره حانه وه هه لیدایه و وتی :
- ته ری ئیوه وادیاره ، له ناو بردنی ئەو تاقه جه رده و پیاو

کوژه تان پی ناخۆش بی .)

(وه ستا تهنیا وتی :

- ئەوه خوله ی مام سادقه . . هه قت به سه ری به وه نه بی . من
ده بناسم و ده زانه چی به و چی نی به ؟) (16)

له دوايى دا ئاشكرا ده بى كه خولهى مام سادق پياوى
ميرى بهو بو تاقيى ئهوه ره جان و براده ره كانى هاتو چوى
چاىخانه كهى وهستا تاير ده كات . هه ره له و قسانهى سه ره وه وه
ده رده كه وى كه خه لكى ، تاج راده بهك بى پروان له ئاستى
ميرى دا !!

خوكه «شار» به سه ره هاتى به گزرا چوونى ده روئيش كه ريم و
وهستا تايره و ، نه بجا بريندار كردنى وهستا و ، دواى ئه وئيش ،
زيانه وهى ده ماري پياوه تى سابيرى همال و شالو بردنى بوسه ر
ده روئيش كه ريم ، كه تا ئه و كاته پر به روچ لى ده ترسا ،
ده گيرته وه ، گوى لى گراني «شار» چيروكيكى ترى خاوه تى
«شار» يان به بير هاته وه ، كه پاله وانى ئه وئيش وهك سابيرى
همال خوى له شه رو گيرو گرفت دوور ده خاته وه و نايه وى خوى
نه هيچ شتىك دا هه لقورتيى ، كه چى :

(ئه فه تى به سكو به كه تامى تيانه هيشت . . شه ق ومشته
كولهى وه هاى ئه گه يانه همه مى به سزمان كه مه گه ر ته نها له
فيلمى سينه مادا بيزا بى . .)

(ئهم له لاي خو به وه ، به رامبه ر به م ديمه نه خوى
پى نه گيرا . سه ربادانى كه مته رخه مى و زه رده خه نهى گالته
پى هاتنى له بير چوه وه وه له ئاستى ئهم كاره ساته ستم كاره دا ،
بايه خيكي نه ما . .)

(زور له سه ره خو هه لسا به سه ر پى و رووى كرده ئه فه تى
لاجانگ دريژ . له ناكاويكا ، هه تا هيژى تيا بو هه لمه تى
برده سه رى و كه وته شلپ و هوور لى هه لسانى . . ئه فه تى
ناوده مى پر بو له خو بى . . ئه ميه ش ده لاقه بهك كه وته سه رى و
خو بى چور راوگه تى به ست .)

(- سه يره له خو وه تايه تى به كهى خو ت لات دا . .
بو ؟ . .)

ئهم جاره به ده م قاقاي پي كه نينه وه له وه راميا وتى :
- راست ئه كهى . . به لام بو ؟ . . ئه وى راستى بى خو شم
تى ناگه م . . خو هه ره له بهر ئه وه شه كه تووشى ئه و خو وه

پوچه بى مانايه بووم . . (١٧٧)

«سابيرى همال» يش كه «شار» باسى ده كرد ، پياويكى
گه لوى له ش گراني ته مه ل و دوور له هه مووشت ، ترسنوك ،
كه چى هه ره كه وهستا تاير به خو بيه وه ده بينى ، ترسه كهى
ده روه يته وه هه لمه ت ده باته سه ر ده روئيش و به جو ريك ده ستى
لى ده كاته وه ، كه خپ پي وه هه تا به جار يكي تر سه ر بلند
نه كاته وه . ئه و سابيره ي كه له روژنيكى سه رماو سو له ي
زستان دا ، له ماله كهى ده رده كرى و هيچ به ره له ستي بهك
ناكات ، كه چى به و كاره ساته جو ولا و تو له ي خوى مريه م
وهستا تايره لى كرده وه .

«شار» سه رماو سو له ي زستانانى خوى له ياد ناكات ، بو به
باسى روژنيكى شووم ده گيرته وه كه وهستا تايره و زوراب ،
خه ريكن چاخانه كه داده خه ن ، كه چى «سابيرى همال» به ده م
سه رمايه كى زوره وه په نا ده باته به ريان ، ئه وئيش له دواى يدا
ئاشكرا ده بى ، كه له سه ره ئه وهى كرى ي چه ند مانگيكي
لابوه و ، ده روئيش له رقى ئه وهى ، مريه مى راي كرده وه و
بو نادور زته وه ، ده مى خاوه ن مال چه ور ده كات ، تا سابير
ده ربه رتيى ، بو به به و ده مه و ئيواره ساردو تووشى به ده رى
ده كه ن ، له و ديمه نه دا روژگارى زستانانى سه هو ل به ندان و
چلووره ي گو بيو انه كان دينه وه ياد . . له شو بتيكى تريش دا
«شار» باسى لى ده كاته وه :

(ده ره وهى چاخانه كه سه رمايه كى ئه و تو بو و ، تفت
هه لبايه به چه واوه ده بيه ست . شه و روژنيك بو به بى بو ار ، كا
به شه سته و گابه نه ، ئاسمان بارانى دا ده رزان . ئينجا به دوايدا
كردى به به سته له كيكي وه ها ، كه ته نانه ت شه خته ي سه ر
زه وى و چلووره ي گو بيو انه كان ، مه گه ر له سى چوار
سه عاتيكي نيوان چيشته نكاوو نزيكى عه سردا ، تو زى روويان
له تواته وه بكر دا به . (١٧٨)

كه «شار» له به سه ره هاته كانى خوى ده بيه وه ، وا هه ست
ده كرا كه هه ندى رووداوى گرنگى له ياد كرد بى .

* لەم پەر تا ئەو پەری گێرانهوه کهی «شار» ، ووشەى «رەشەبا» بەرگوى ی کهس نه کهوت . خو که ئەو له گەرمەى گێرانهوه دابوو ، پەنجەرەى ژوورە که . بە دەم رەشەباوه ، ببو «دهوارى شى» . جا ئەگەر وای دابنێن که «زەمەهریر» که ئەویش دەگرتەوه ، بێگومان رەشەباى «شار» هەر له کاتى سەرماو سۆله دا هەل ناکات . بە لکو هاوینانیش هەبەو تەپ و تۆزى زۆر بەسەر خەلک دا دەپزێنێ .

* «شار» ووریاپانە ، رووداوێ مێژووی بەکان بەدوای بەکدا دەگێرتەوه ، کوشتنى کۆمەله کهى خوله پیزه . هینانەوهى تەرمە کهى شیخ ، لافاو ، پێک هاتنى بەرەى بەک گرتوو . . . که چى هەر لهو ماوه یهى که شار دیارى کردوه (۱۹۴۲-۱۹۵۸) کاره ساتى تری گەرەى وهک گولله باران کردنى چوار ئەفسەرە کهو هینانەوهى تەرمەکانیان بو شارو خرۆشاندى خەلکه کهى

* . ئەو هەلبژاردنانهى ، لهو دەمه دا بو دیارى کردنى «نۆینه رانى گەل» ساز ده کراو ده بووه هوى تەقینه وهو خوینشان دانى وا ، که تائىستاش هەندىک له وانەى خوڤان له وده مه دا مافى هەلبژاردنایان هەبووه ، لووت زەنینه نا هەمواره کانی میریان له بیره که لهو هەلبژاردنانه دا رووى ده دا .

* «شار» هېچ لای له که ساتى قوشمه و مەشرەف خوشى وهک «مەلا سەبیل» و «نجم الدین مەلا» و «رەشەى موختار» و : . نه کردۆته وه ، که هەریه که یان بەشى ئەوه نده یان هەبوو ، له بۆنه یهک دا وهک «گالته» کردنێک بەرەفتارىکى یه کێک له دامو ده زگا کانی میرى ئەو دەمه ، بگێررايه ته وه . . یان هەلوێستى شاعیرنکى نه ترس که له سالى (۱۹۴۵) دا رووبه روو ، له بۆنه یهک دا ، پەنجە بو ئەدمۆنز درێژ ده کات و (بیست و چهوت ساله) کهى پى ده لى ، که ئەمیشیان ده کرا بیته قسه ی یه کێک له هەلبژارده کانی «شار» .

هەر ئەو باسه شتیکی به بیر هینامه وه که بو ئەوه ده شی لیره دا بووترى ، چونکه «شار» ئەوانەى که کردوونى به

«چاکى» باسه کانی . هەر هەموویان نه ترس و جەر بەزەن و کۆله هېچ شتیك ناکەن . به پیاوو ئافره ته کانیشیان وه . واته که سى وا لهو «چاک» انه دا نى یه که له ناخه وه حەزى پى یه تى و به لام هویهک وای لى کردنى که هینجگار وهک نمونەى ئەو رەحمان و خورشیدوو . . . هتد نه ئى . . . بۆیه ئەم به سەر هاته سهیره م به بیر هاته وه .

ساله کانی دوای پەنجاو هەشت چەند وینەکم بىنى . که له هەموویان دا یه کیکیان به شیوه یه کى سه رنج را کیش کتیبى قوتابجانهى دابوه بهر چاوى کامیرا که . بێگومان وینەکان له شویتیکى دووره شار گیرابوون . که دیار بوو ئەو کۆمه له بو مه به سستیکی تابه تى ئەو شوینه که لایه یان هەلبژاردبوو . له به شدارنیکیانم پرسى ، ئەو براده ره بو له هەموو وینەکانا ، ته نیا ئەو کتیبه کهى واگرتوه ؟ پى که نى و له وه لام دا ووتى : که سمان کتیبان پى نه بوو ئەو نه ئى . هەر که کامیرا ده هاته ئاراوه ، یه کسه ر ده ستى ده دا یه کتیبه کهى و ئەجا هاوبه شى وینەکانى ده کرد ، که به کیکمان لمان پرسى : بووا ؟ ووتى : زۆرى ئەمانه ناسراون ئەمه دونیا یه ئەگەر یه کێک لهو وینانه ده ستى میرى کهوت ئەوا من به وه خو م ده پەرتنمه وه که گوايه له «سه عى» کردن بووم .

ئەمه یه کیکه لهو به ده یان و بگره به سه دان که سانهى به دل حەز به به شدار کردنى کۆمه له نیشتمانى یه کان ده کەن ، به لام له بهر هەر هویهک ئى ، رەنگه زۆر نه و یرن خو له هەموو شتیك بدهن . . . بۆیه ده بوايه «شار» له گێرانه وه کانی دا لهو جو ره که سانه شى تى هەلکیش بکردایه . چونکه «شار» رووداوى راستى ده گێرتە وه . که ساتى واش له دونیاى «واقیع» دا هەن و که مېش نین .

* کۆ بوونه وه کانی چه قه لاواو قه شقۆلى و . . . هتد ، که به ناو سه یران بوون ، به لام راستى یه کهى بۆنه ی نیشتمانى بوون . . . خو نمونە کانی خو له جاسوس و زا بهر لهو رۆژانه دا ، ئارامیان لى ده براو ، بو دۆزینه وهى شوینى به ناو سه یرانه کان ، سه ره

خولی ی دونیایان پی ده کهوت و قاچیان توخی فری دها تا هندی جار به نامانجه کهی خویمان ده گه یشتن . . له «شار» دا هم به ناو سهیرانان پست گوی خواوه ، که وا بزاتم هموو نهوانه ی له وه ماوه میژووی بهی که «شار» دیاری کردوو کاتیک یادی نهو رۆزگارانه ده که نهوه ، زورو کهم به شیکی یاده کانیان بی نهو به ناو «سهیران» انه ترخان ده کهن .

دوا ووشه

رۆمان وورده کاری به کی زوری پی دهوی «شار» له کردنی به سه هاته که ی دا به رۆمان زهرهنگه ری به کی باشی تادا کراوه بوته هو ی نهوی که ، کورد زومانیش ههست به شادی به کی خوش بکات به وهی که نهو هونه ری ، به قسه ی زوری زوری نه دیب و نو سه رانی دنیا لوتکه ی نه ده ب و داهینانه ، واته رۆمان ، لای ئیمهش هه به وه له توانادایه پهره ی پی بدری و جی پی ی خوی خوش کات و ههنگاوی به ره و پیشه وه بنی .

هه ر رۆمانه و به سه هاتیک ده بیته لووتکه ی ، خو نه گه ر همووی له یادی نهو خه لکه دا جیگه ی نه بیته وه ، نه واته و به سه ر هاته جیگا گونجای خوی ده کاته وه و تاما وه به کی زور له بیر ناچیته وه . . «شار» یش له هه ر به شیکی دا لووتکه به کی هه به ، له به که میان دا به ستنه وه ی مر به م به ده ست «ده رو یش که ریم» و به که م شهوی به ناو بو کینی و زاوا به تیان ، نهو به سه هاته به که هه ر چه ند باسی زولم و ستم کاری زورداری و چه وساندنه وه یا کرداری نامرؤفایه تی بکری ، نهوا نهو دیمه نه وه ک قارچکی به هاریکی پر له هه وره بروسکه هه لده توقی . . خو له به شی دووه می ش دا رۆزی هینانه وه ی تهرمه که ی شیخی نه مر ، له وانه به که ، هه ر چه ند باسی به کیتی و نه ترسی و نازایه تی کۆمه ل و جه ماوه ر بکری ، نهو رۆزه بیته وه یاد . . هم دیمه نه یان له ناو لووتکه کان دا (به هه ر دوو دیوه که دا) واته چاکه و وخرابه ، له هه موویان بالآتره . چونکه کاتیک «شار» ده گاته باسی نهو رۆزه ، به رانی فرمی سک له چاوی گوی لی گران ی دا ، به دیار

ده که وی . . له به شی سی به می ش دا ، لافا وه که و به سه ر هاته کانی دوا ی نهو سه ره کین . . خو کۆتای رۆمانه که ش وه ک ده ست پی کردنه که ی سه رنج را کیشه ، چونکه به شی زوری کیشه سه ره کی به کان بی چاره سه ر مانه وته وه ، تا له به رگه کانی داهاتووی «شار» دا که نه گه ر روونا کی بینن ، چاریان بو دابنری .

دوا کاتیش پیوسته ده ست خوشانه له خواوه نی «شار» بکری و هیوا ی هینانه دی ناواته کانی بو بخوازی ، به لکو له به رگه کانی تر دا ، که بیگومان رهنگه (ناواتی سه ره کی) نه وه بی نهو به رگانه روونا کی بینن ، بتوانیت پیوه ندی خه لکی شار به «شار» وه به شیوه به کی وا بهر جهسته بکات ، که گوی لی گران ی نهو به رگانه ی تر له وه بگه ن که «شار» به لای خه لکه که به وه چی ده گه به نی و چون چونی ، له هه مو وه لئس و که و تیکیان دا به شاره که ی خو یانه وه به سترانه ته وه . .

سه رچا وه کان

- (۱) - حسین عارف - شار - ل ۶۰
- (۲) - کونستانان جیورجیو - الساعة الخامسة والعشرون - روايه
- (۳) - حسین عارف - شار - ل ۴
- (۴) - هه مان سه رچا وه ل ۲۲
- (۵) - هه مان سه رچا وه ل ۳۵
- (۶) - هه مان سه رچا وه ل ۴۵
- (۷) - هه مان سه رچا وه ل ۷۳
- (۸) - عبدالرحمن منیف - مدن الملح - الاخلاص - روايه
- (۹) - شار ل ۷۶
- (۱۰) - شار ل ۴۸
- (۱۱) - د. علی الوردی - لمحات اجتماعية من تاريخ العراق الحديث - الجزء الاول ص ۲۹۵
- (۱۲) - شار ل ۱۹۳
- (۱۳) - له رۆمانیک دا خویندومه ته و که به داخه وه ئیستا ناوی نو سه ره که م له یادی به به لأم وه ک ووته به کی جوان لای خۆم نهو ده قه م نو سه ره ته و .
- (۱۴) - شار ل ۲۱۵
- (۱۵) - شار ل ۱۱۶-۱۱۷
- (۱۶) - شار ل ۱۱۲
- (۱۷) - حسین عارف - کلافه بک ژانی نووره - چیرۆکی خو به کی بوچ - ل ۵۸-۵۹
- (۱۸) - شار ل ۱۴۲